

MAGYAR KÖZÖNY

A SZEGEDI JOGHALLGATÓK HIVATALOS LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM
27. szám

2012. November

Formálódó „alakszerűségek”
a világban és hazánkban

REÖK

regionális összművészeti központ

 otpbank

Kedves Olvasók!

Deréig az őszen járva sűrűsödik az élet nem csak itt az egyetemen, hanem a világban is. Így pedig bőségesen akadt esemény, írnivaló, amelyet most is igyekszünk megosztani Veletek. Találhattok írást az aktuális Közönyben a világrendszerek változásáról, a magyar belpolitika változásairól, Európa jövőjéről, amely továbbra is a kontinensünk kardinális kérdése. Olvashattok interjút egy montenegrói hallgatóval, aki tanulmányai folytatását Szegeden kezdte meg. Ismét kifaggtunk egy tanszékét, megemlékeztünk az Apple atyjáról, sorokat szenteltünk a diákság egyik drogjának, a sorozatfüggőségnek elemzésére. Első kézből kaphatunk hírt a nyár végi Red Hot Chili koncertről, és még egyéb érdekességekről. Jó lapozgatást kívánok!

Harkai István
Mebízott főszerkesztő

Tartalom

Blog Frei Tamástól.....	4. §
Világrendek hanyatlása, változása.....	5. §
Regionális ENSZ Akadémia Szegeden.....	8. §
A demokrácia tanulópénze.....	9. §
SZTE-ÁJK Karrier Iroda?.....	10. §
Szegedi, francia nyelvű mesterképzés montenegrói szemmel.....	12. §
Mi lesz veled Európa?.....	13. §
Tűzön és vizen át?.....	14. §
Érdeklődő.....	16. §
Készül a szakma az új büntető törvényre.....	18. §
Sport, sport, sport.....	19. §
"Sorozatok közt!" - függő.....	20. §
Steve Jobs, az Apple, és ami mögötte van.....	21. §
The Kniks és a brit invázió.....	23. §
Koncertnapló Zágrárból.....	24. §
Tanulmányi ösztöndíj - fórum.....	26. §

IMPRESSZUM

Hirdetészervezés:

MAGYAR KÖZÖNY

Lapunkat rendszeresen szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Mebízott főszerkesztő:

Harkai István

Sajtóreferens:

Morissov Márk

Szerkesztők:

Láda Flóra, Kovács Annabella,

Heves-Hoffmann Dorottya,

Garamvölgyi Bence, Megyesi Dániel,

Kereki Ádám és Lantos Tibor

Borítótver:

www.funjje.hu

Tordelés:

Pozsár Tímea, UnivDesign

Alapította:

Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás

Felelős kiadó:

SZTE ÁJK HÖK

Honlap: www.ajtkhok.hu

E-mail: kozony@hok.juris.u-szeged.hu

Nyomda: Planet Corp. Kft.

Felelős vezető: Juhász Péter

6771 Szeged Makai u. 4.

Tel.62/431-789, fax:62/312-51

E-mail: juhasznyomda@invitel.hu

Web: www.juhasznyomda.hu

Hirdetészervezés:

Universitas-Szeged Nonprofit Kft.

Elérhetőség:

(62) 546-680; hirdetes@univkft.hu

Megjelenik 1200 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Blog Frei Tamástól – A világ, és ami mögötte van

A jó hír, amiről nem hallottunk Magyarországon. Pedig igazán büszkék lehetnénk rá. Mielőtt elárulnám magát az információt, hadd meséljem el röviden, hogy én miként is lettem rá a hírré, mert már az is tanulságos.

Kezdődött azzal, hogy megakadt a szemem a New York Times egyik cikkén, amelynek a címe felkeltette az érdeklődésemet: „Az alacsony színvonalú angoltudás hátráltatja egy ország fejlődését.” Hát igen, gondoltam. A mai globális világban valószínűleg tényleg ott tartunk már, hogy lemaradnak azok az országok, ahol az általános angoltudás gyatra.

Nem csak úgy általában valamilyen idegen nyelv ismerete, hanem az angolé, hiszen a világ, tetszik vagy sem, egyre inkább „egynyelvű”. Export és import, gazdasági beágyazottság, kapcsolatteremtési képesség, kommunikáció és hasonlók. Az üzleti siker nagyon sokszor tényleg az angoltudáson múlik.

Olvastam hát a cikket, és persze hogy nem lepődtem meg, amikor azt láttam, hogy az öt kontinensre kiterjedő felmérés szerint a skandináv országokban élők beszélnek a legjobban angolul. Észak-Európában járva magam is mindig ezt tapasztaltam.

A felmérést egy svájci intézet készítette, 1,7 millió embert vizsgáztatva az üzleti életben, az iskolákban és egyetemeken. Főleg a nagyon aktív, 40 évesnél fiatalabb korosztályra fókuszálva.

A cikk megemlítette, hogy az angoltudás már csak azért is fontos, mert az adott ország innovatív szakemberei csak így, angolul képesek tartani a lépést a világ fejlődésével. Olvasni a szakirodalmat (többnyire angol nyelvű globális folyóiratokat), világszerte levelezni a kollégáikkal, vagyis benne lenni a nemzetközi vérkeringésben. Az ilyen ismeretek, és az efféle tájékozottság jelentősen javítja a versenyképességet, és egy adott ország esélyét a felzárkózásra.

Az amerikai lap természetesen azonnal sorolta, hogy a világranglistán hol találhatóak az utóbbi években robusztus gazdasági fejlődést

produkáló TÉGLA országok. Vagyis az angolul BRIC (tégla-brick) betűszóval jelölt négy ország. Az ó angol elnevezésük kezdőbetűiből áll össze a BRIC szó. Brazil, Russia, India és China. Hát Brazília a 46.-k, Oroszország a 29.-k, India a 14.-k, Kína pedig a 36.-k.

Ez volt az a pillanat, amikor már nagyon kíváncsi lettem a mi eredményünkre. Vajon hányadik lehet Magyarország? Ha az alapvetően angolul (is) beszélő India üzletemberei és diákjai a 14.-ek, az oroszok pedig a 29.-ek, akkor, gondoltam és reméltem, mi magyarok csak befértünk valahová közéjük. Mondjuk úgy a huszadik hely környékére.

Milyen jó is lenne! Ha már itt tartanánk. Kutatni kezdtem, de lévén, hogy semmilyen magyar híradást nem találtam erről, a végén már a svájci intézet honlapján kötöttem ki. Azt csak lábjegyzetben említtem, hogy az idén győztes országban, a svédeknél, az újságok címlapon ünnepelték a hírt, hogy a tavalyi negyedik helyről feljötték a dobogó legtetetejére. Főleg az internetnek, a soha nem szinkronizált, csak feliratozott tévéműsoroknak, és a kiváló oktatási rendszerüknek tulajdonították a sikert.

Mi magyarok pedig, találtam meg nagy nehezen a nálunk agyonhallgatott hírt, ott vagyunk a nyolcadik helyen. Svédok, dánok, hollandok, finnek, norvégok, belgák, osztrákok és mi.

Micsoda társaság!

Ez a világranglista, mögöttünk a németek és mindenki más :-)

Világrendek hanyatlása, változása

Talán bocsánatos bűn, ha egy közhellyel kezdem; a világ, és benne a világrend keretei változnak. Korszakhatárhoz értünk, ahol új, feltörekvő hatalmak próbálják az erőforrásokat újraosztani, régiek próbálják azokat minél kisebb veszteséggel megőrizni, miközben szemük sarkából az állandóan forrongó iszlám világot figyelik. Talán nem vagyok túl pesszimista, ha azt mondom, a hatalmak löporos hordóinak gyújtópontja ott van elásva a sivatagban.

Az emberiség történetében periódusonként mindig adódott egy csoportosulás, egy nép, amely ügyesen gyűjtötte össze korszakának eszmei, tudományos és materiális erőforrásait, felépítve ezzel a saját maga birodalmát, amely aztán hosszabb-rövidebb időre hatalmas területek gazdasági-kulturális olvasztótégelye lett. Akadtak korok, amikor ezt a funkciót nem egyetlen nép látta el, nem egyedül építette fel birodalmát, hanem több, igaz közös gyökerekkel rendelkező, vagy közös hagyományokon, kulturális tételeken nevelkedett és aszerint élő, bár eltérő nyelvű közösségek váltak a világrend meghatározóivá.

Európa egymással versengő népei, országai hosszú ideig egyedül határozták meg a világrendeket, miközben egy-egy komponens igyekezett kiterjeszteni a saját hegemoniáját az egész kontinensre, ezzel még jobban befolyásolva a „globális” rendszert, amelynek a keretei időről időre változtak, de ameddig az erőforrások fellett szilárdan rendelkezett az öreg kontinens, addig nem volt kérdéses, hol is helyezkedik el a világ legerősebb hatalmi pólusa.

Azt is láthattuk a világtörténelem eddigi eseményei alapján, hogy a hatalmi pozíciókban ülők az újonnan érkezőkkel, frissen felemelkedettekkel szemben rendkívül türelmetlenek, elzárkózóak, ellenségesek voltak.

Az első nagyobb, modernkori átrendeződésre a harmincéves háború, valamint az azt lezáró vesztfáliai békék során nyílt mód. A mélyben zajló folyamatok célja nem csak az európai erőviszonyok – benne Hollandia függetlenség-

gének elismerése, a Cseh Királyság eltörlése, a Német-római Császárság megbuktatása, Svédország potenciáljának emelkedése – megváltoztatása, hanem a gazdasági és természeti erőforrások újraosztása volt a protestánsok és a korábbi birtokos katolikusok között. Az 1648-ban létrehozott status quo lényegében a francia forradalomig fennállt. Noha az örökké izgága, a mozgásterüket folyamatosan tágtítani szándékozó franciák 1789. előtt is sokszor borsot törtek Nyugat-Európa orra alá, a világrend fennállását, és benne az egyre erőteljesebbé és szilárdabbá váló brit fölényt nem tudták megkérdőjelezni.

1789. július 14-e után újabb korszak köszöntött Európára és benne a világra. A francia forradalmi hangulat kilépett Franciaország határain kívülre, és elterjedt egész Európában azzal fenyegetve a feudális, abszolutista monarchiákat, hogy a népek elnyerve szabadságjogaikat újraosztják az erőviszonyokat saját országaikban, azon túl pedig Európában is. Ezt megakadályozandó az akkori potentátok a Bécsi Kongresszuson – támaszkodva a napóleoni Franciaország katonai vereségére – megsztábták a következő száz év legfőbb irányvonalait, egymásnak kölcsönös katonai segítséget ígérve, majd nyújtva.

Az 1814-1815-ben felépített új nagyhatalmi struktúra a század közepi forradalmakat nem számítva lényegében fennmaradt egészen az első világháború kitöréséig. Voltak persze ebben mindenképpen említésre méltó szemléletmód-váltások (lásd Cári Oroszország

Franciaországhoz és Nagy-Britanniához való közeledése), egységesülések (német és olasz egység), az erőforrások birtokosai lényegében nem változtak, nem volt, illetve Európán belül nem lett volna szükség a status quo felülírására. (Nem számítva persze az egyes közép-európai népek – csehek, szlovákok, lengyelek, délszlávok – önrendelkezését, amelynek a mai ismereteink szerinti megfogalmazására csak az első világháború során került sor.)

A világ azonban nem kizárólag Európára korlátozódott, így aki a kontinensen „úr” volt, a világméretű versenyben legfeljebb középsúlyú. Ezt leginkább az egységes Német Birodalom nehezményezte, amely egyértelműen arra törekedett, hogy Franciaország és Nagy-Britannia ossza meg vele pozícióit. Mivel erre ők csak korlátozott mértékben lettek volna hajlandók, a vetélkedést – sok más, részben fentebb már említett kérdéssel együtt – az I. világháború, majd az azt lezáró békék döntötték el, a maga szüklátóköri, a pillanatnyi hatalmi érdekeket szem előtt tartó, mégis részben (pl. Nemzetek Szövetsége) előremutató módján.

Az 1920-ra kereteket nyerő új rendszer kérészetűnek bizonyult. A hitleri agresszió és az ismét a méreteinek és erejének megfelelő helyet követelő Németország valósággal elsöpörte. Európai – és Ázsia – romjain a XX. század második felének nagyhatalmai, a háború szövetségesei felépítették a ma is fennálló világrenget. Ha megvizsgáljuk ennek a részeseit, akkor azt látjuk, hogy az Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország és a Szovjetunió már 1914. előtt egy hatalmi tömbben harcoltak az új leosztást követelő németekkel és szövetségeseivel szemben, majd a második világháború során ugyanaz maradt a felállás, azzal kiegészítve, hogy a csendes-óceáni térségben is akadt egy tényező Japán személyében, amely új feltétellel akart asztalhoz ülni.

A helyzet annyiban változott meg a korábbiakhoz képest, hogy az erőforrásokat eddig is szilárdan kézben tartó, azokról megalkudni lényegében nem akaró országok egymás ellen fordultak, létrehozva ezzel a bipoláris világot, amely 1949-től negyven éven át meghatározta

a világpolitika alakulását. A harmadik világháborút – az atomon kívül – az akadályozta meg, hogy egyik fél sem igyekezett a saját erőforrásait nyíltan, közvetlenül a másik fél rovására gyarapítani. Voltak ugyan törekvések mindkét részről az adott rendszer exportjára, ezek lényegében levezetődtek az egyes fegyveres, a hátszágoktól lényegesen távol eső területekre (Dél-Korea, Vietnám, Kuba, Afganisztán). A felek annyira ügyeltek az erőviszonyok fenntartására, hogy Európát teljes egészében elkerülte a háború, pedig voltak gyújtópontok, amelyek akár egy fegyveres összetűzés lehetőségét is magukban hordozták (pl. 1956-os magyarországi események, az 1968-as prágai tavasz).

Ugyan az 1960-as évektől lassan függetlenedő afrikai és közel-keleti gyarmatok elvesztése érzékenyen érintette a nyugati hatalmakat, mégsem okozott számukra tragikus csapást, hiszen tőkéjük és politikai befolyásuk révén könnyedén tudták ezeket az amúgy is igen megosztott, és fejletlen entitásokat a saját akaratuknak megfelelően irányítani.

A bipoláris világrend felbomlásához lényegében nem a két pólus egymás elleni közvetlen fegyveres konfliktusa vezetett, hanem az erőforrások jobb és rosszabb kiaknázása, valamint a gazdasági teljesítőképesség prosperálása, illetve visszaesése. A Szovjetunió felbomlása után a keleti blokk országai – a délszláv válságot leszámítva – vér nélkül, békésen csatlakoztak a többet ígérő másik pólushoz, így az erőviszonyok egy picit eltolódtak.

Pontosabban az egyik pólus eltűnésével hatalmi vákuum, légüres tér keletkezett, amely még ma sincs igazán kitöltve, és ez az a pont, ahol elérkeztünk a bevezetőben szereplő közhelyhez. A régi rend oszlopai egyelőre szilárdan kézben tartják a bolygó nyugati-keresztény kultúrkör és kapitalista gazdasági rendszer szerint élő demokratikus országait. Kétséget kizáróan ide tartoznak Észak-Amerika országai, az Európai Unió államai, Ausztrália, Új-Zéland és az ugyan nem nyugati, de fejlett tőkés Japán és Dél-Korea.

A hatalmi úr helyére egyelőre Oroszország állt be, amely a Szovjetunió egyértelmű utód-

jának tekinthető, annak ellenére, hogy területe és lakossága jelentős mértékben megfogyatkozott, de katonai potenciáljához kétség sem férhet. Gazdaságihoz sem sok, hiszen továbbra is tekintélyes fosszilis tüzelőanyagokkal és más ásványkincsekkel rendelkezik, és birtokában van mindannak a felhalmozott tudásnak, amelyet a Szovjetunió egykori mérnökei, hadmérnökei, fizikusai, kémikusai és csillagászai halmoztak fel.

Oroszország mellé most már egyértelműen beállt Kína, aki gazdasági, de főként kimeríthetetlen emberi utánpótlásával a harmadik pólus szerepére törekszik. Egyelőre csak törekszik, hiszen nem is igazán gazdasági mutatók terén, sokkal inkább a stratégiai szektorok többi részén továbbra is jelentős a lemaradása, és nincs megoldva számos társadalmi kérdés sem. A harmadik pólusként megjelenő Kína nem csak Amerikára és annak nyugati szövetségeseire, hanem akár Oroszországra is veszélyt jelenthet, bár az orosz-kínai határokat (egyelőre) nem fenyegeti veszély. A keleti nagyhatalom egyelőre még csak a befolyását növeli; Kelet-Afrikában a gazdaságát, a Dél-kínai-tengeren pedig a politikai-katonait. Előbbivel az elsődleges pólusnak komolyabb gondja nem lehet, hiszen a kínai tőke meglehetősen jól jön a deficitesebb gazdaságok foltozgatásánál és az egyéb befektetéseknél. Utóbbival elsősorban a kelet-ázsiai térség államainak, elsősorban Japánnak, Tajvannak és a Fülöp-szigeteknek lehet baja, mivel pedig ezek az országok Amerika szövetségesei, így a jelenlegi elsődleges hatalmi tömbnek sem mindegy, hogy a Dél-kínai-tenger kereskedelmi útvonala it ki és hogyan ellenőrzi. A keleti óriás tehát egyelőre még számos kérdés előtt, az útja legelején tart, és a politikai törekvések dacára nekik is komolyan számolni kell a gazdasági kapcsolatok jelentőségével, amelyek „béke-védelmi” szerepe lassan többet nyom majd a latba, mint az atombomba.

Negyedik pólusként jöhetne szóba a későbbiekben India, vagy Brazília, esetleg egy dél-amerikai – inkább a totalitarizmus, semmint a demokrácia eszméi által vezetett – unió, Kubával, Venezuelával, Bolíviával, Peruvál. Kérdéses azonban, hogy ezek az országok hogyan

viszonyulnának Brazíliához, mit kezdenének az OECD-tag és a nyugati értékrendszer felé elkötelezett Chilével, a diktatúrára hajlamos, de azért mégis demokratikusabb berendezkedésű Argentínával és „huszonötödik megyéjével” Uruguay-jal. Egyáltalán kérdés, hogy ezekben az országokban elég erős-e a spanyolok által hátrahagyott nyugati-keresztény kultúrkörhöz kapcsolódás érzése, és gazdasági téren mennyire tudnak majd önálló, saját erőforrásaikra támaszkodó országokká válni és annyira megerősödni, hogy esetlegesen szembeforduljanak a nyugati világgal. Egyelőre azt gondolom, hogy ez a kollektív szembefordulás nem fog megvalósulni éppen az imént említett tényezők miatt. Ettől függetlenül mindig lesznek majd renitens országok, amelyek megpróbálnak majd szemben úszni az áramlatokkal.

1989 utáni rendszerünk legveszélyesebb, a jövőt komolyan befolyásoló úrja a Közel-Kelet és Észak-Afrika iszlám országaiban van. A térség népei soha nem a békeszeretetről, a toleranciáról és megfontoltságról voltak híresek, amelyet a hitük tanításai tovább fokoztak és fokoznak. Tunéziában, Líbiában, Egyiptomban, Szíriában, és az öböl-menti országokban 2011 februárja előtt nyugatbarát diktátorok ültek a hatalomban. Az ő eltávolításuk nagy és aggasztó űrt hagyott maga után. A forradalmak látszólag a demokratikus nyugati értékrend mentén haladnak, ám a háttérben sorra kezdenek megerősödni a radikális iszlám irányzatok. Történelmünk során megtanultuk, hogy a forradalmi folyamatok az esetek többségében nem néhány év alatt zajlanak le. Főleg nem az olyan társadalmakban, ahol az önszerveződés a nyugatihoz képest elmaradottabb állapotban van.

Líbiában azért avatkozott be a nemzetközi közösség, hogy egyrészt megvédje a civil lakosságot a pszichopata diktátor megszárlásától, másrészt, sokkal inkább azért, hogy az Európai Unió déli övezetét biztosítsa. A Közel-Kelet szempontjából periférikus Líbia lázadóinak támogatása nem jelentett komoly lépést a hatalmi űr betöltésében, azt úgy értékelhetjük, hogy ott már van egy nagyhatalmi tényező, az EU. A tűzfészek közepén, Szíriában azonban bár-

miféle beavatkozás azonnal felnyithatná azt a bizonyos szelencét, kiengedve belőle a háborút hozó Dzsinn. Ott már nagyon nem mindegy sem Oroszországnak, sem Kínának, de Iránnak sem, hogy a rezsiváltás és demokratizálódás során kik és milyen kártyákat kapnak. Végérvényben pedig az arab népeknek sem mindegy, hogy ők hol fognak elhelyezkedni a közel-keleti új hatalmi struktúrában, hiszen abban biztosak lehetünk, hogy akár milyen rendszer is jöjjön ezután, minimum Szíria és Egyiptom maguknak akarják majd megkaparintani az arab világ vezetésének jogát. Arról nem is beszélve, hogy van a térségnek egy Iránja és egy mindenki által gyűlölt, de senki által el nem ismert – legalábbis az arab világban – Izrael, amelynek ugyancsak nem mellékes, hogy az új rezsimek miként fognak viszonyulni a zsidó államhoz.

Amikor tehát a világ kétszer is megfontolta, hogy beavatkozzon-e Szíriában, azt fontolta meg, hogy érdemes-e egy konfrontációt vállalni Kínával és Oroszországgal, vagy a térség legerősebb hatalmával, Iránnal. Mert megtehet-e volna már a NATO számos alkalommal, hogy

az ENSZ Biztonsági Tanácsát kihagyva saját szakállára renanzi a helyzetet, láttunk már erre példát a közelmúltban. Ennél azonban sokkal több forog kockán, ami óriási felelősséget ró nem csak a mai, de a holnap vezetőire is. Ebből a gondolatmenetből pedig egyenesen következik, hogy nagyon nem mindegy, hogy ki nyeri meg az amerikai elnökválasztásokat, és nagyon nem mindegy, hogy mennyire engedik el Izrael pórázát Iránnal kapcsolatban, mert az könnyen regionális méretű konfliktushoz, de akár annak eszkalálódásához is vezethet.

Korunk legnagyobb kérdése tehát – a globális felmelegedés és sok más kardinális kérdés mellett –, hogy a ma vezénylő karmesterek meg tudják-e oldani a feltörekvő országok generálta feszültséget, újra tudják-e osztani úgy a lapokat, hogy az a lehető legkisebb társadalmi-politikai-katonai feszültségeket generálja, vagy a világunk viszonyainak átrendezését megint a fegyverek fogják eldönteni?

H.I.

Regionális ENSZ Akadémia Szegeden

2012. október 18-20. között Szeged adott otthont az idén májusban, Prágában kezdődött, és 2013 januárjában, Bécsben záródó ENSZ Akadémiának, amelyen hat szegedi hallgató mellett négy szomszédos ország diákjai szerezhetnek alapos ismereteket a világunkat foglalkoztató főbb problémákról, és azok legfelsőbb szintű megoldásáról.

A szegedi felvonás fő témája a menekültügy volt. Az első nap rögtön egy színvonalas prezentációt és előadást hallattunk Dr. Ambrus Ágnesztől, a UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees), vagyis az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának budapesti vezetőjétől. Október 19-én a Magyarország schengeni határait érintő illegális migrációé volt a fő szerep. Dr. Seres József, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársa, Dr.

Várkonyi Tamás határrendész és Dr. Tóth Judit menekültügyi szakértő előadásai során színes képet kaptunk egy létező, de kevésbé ismert problémáról. A záró napon az öt ország diákjai ENSZ-modellezés keretében tehettek kísérletet a szír válság megoldására.

A képzés legizgalmasabb szakasza még hátra van, 2013. január első heteiben a programban részes diákok négyes csoportokra osztva együtt írnak meg egy húsz oldal terjedelmű

projektmunkát. A kutatás lefedi a XXI. századi világrendszer legégetőbb problémáit, a nukleáris biztonságtól a bukott államok kérdésén át a terrorizmus finanszírozásáig. A kész munkákat azok készítői a bécsi ENSZ Központban fogják előadni egy szakértőkből összeválogatott nemzetközi zsűrinek.

A programban a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara mellett részt

vesz a Prágai Közgazdaságtudományi Egyetem, valamint az Academic Council on the United Nations System (ACUNS) és persze a bécsi ENSZ Központ is. A képzés kitalálói és koordinátorai Michael Platzer (ACUNS), Dr. Tisovszky János (bécsi ENSZ Központ), Dr. Radim Srsen (Prága) és Dr. Szalai Anikó (Szeged).

H.I.

A demokrácia tanulópénze

Ma Magyarországon pártállástól függetlenül bárki egyetérthet abban, hogy rendkívül izgalmas évek jönnek hazánk belpolitikájában. A jelenlegi rendszer és fogyatkozó hívei, valamint az egyre gyarapodó, öntudatra ébredő civil ellenzék 2014-ig – kedvezőtlenebb helyzetben azután is – kiélezett sakkpartikat fognak egymással játszani. A mérkőzés kimenetele meg fogja szabni az ország következő 10-20 évének fejlődési pályáját.

Október 23. nem azért volt fontos, mert az ellenzékiek által nagyon várt Bajnai Gordon végre újra megjelent a politika színpadán, sokkal inkább azért, mert három szervezet letette a demokratikus együttműködés alapköveit. Ők hárman lehetnek a kihívói a jelenlegi rezsimnek. A hangsúly egyelőre a „lehet”-en van, hiszen a rezsimváltás nem lesz egyszerű feladat, és a realitás sajnos az, hogy kicsi az esélye annak, hogy a kormányzat által a különféle kulcspozíciókba ültetett pártkatonákat 2014-ben a kormánnyal együtt eltávolítsák.

Egy sikeres, a jelenlegi kormánypártokhoz hasonló, de mindenképpen kétharmados felhatalmazáshoz azonban rengeteg munkát, feladatot kell elvégezni. Elsősorban egy őszinte, határozott program kell, amely végre felvállalja a mélyreható strukturális reformokat, nem áztatja a társadalmat a mai ellátórendszerek változatlan formában történő fenntartásával. Emellett helyreállítja a jogállamot, de ügyel arra, hogy ez ne szuperjogállam legyen, amely megbénítja a hatékony kormányzást.

Hiába van meg ehhez a programalkotáshoz, esetleg annak végigviteléhez a szükséges szak-

embergárda és tudásanyag, ha a társadalmat alkotó emberek ezzel nem értenek egyet, nem tudnak vele azonosulni. Ez a képzet a 2010 előtti közhangulatra maximálisan igaz volt. A választópolgárok hittek a populizmusban, ami hiba volt, de hittek a változásban is és hitték, hogy egy erős felhatalmazással kormányzó pártszövetség képes lehet kirángatni Magyarországot az apátiából, agóniából. Aztán persze nem így történt. A választók megfizették a tanulópénzt, és a jelenlegi politikai rétegből nem csak kiábrándultak, hanem jóval tapasztaltabbak is lettek.

De vajon felelősebbek is lettek-e? A szabad és közvetlen választások elé akadályt gördítő regisztráció és ki tudja még milyen fortélyok ellenére elmennek-e majd elegenden szavazni? Fel tud-e majd állni egy olyan demokratikus szövetség, amely nem addig lesz életképes, ameddig leváltják a jelenlegi rendszert, hanem akár két cikluson át is tudja majd (jól) kormányozni az országot, ki tud-e majd építeni rövid idő alatt akkora támogatói bázist, hogy valóban, igazi változásokat hozzon?...

Akár honnan is nézem, egy ország akkor igazán erős és versenyképes, ha a társadalom képes magát alulról szervezni, képes kitermelni a saját maga demokratikus, európai normáknak megfelelő értékrendjét, és képes kinevelni az ezt képviselő, tudós, művelt, de fiatalos és lendületes politikusait. Ha erre nem képes, nincs értelme igazi változásról beszélni, nincs értelme a demokráciának, mert az irányított timokrácia lesz, egy olyan rendszer, ahol csak kevesek kiváltsága a többség irányítása. Sokan éppen azért fordultak el a politikától, mert elégük lett a korrupcióból, a kicsinyességből, az arroganciából, a háttéralkukból, a mindent megbénító vitákból. Ezek az emberek október 23-án egy halvány reményt kaptak. Akik önszántukból – nem

fizetett, szervezett tömegként – látogattak ki a nemzeti ünnepen tartott demonstrációra, azok nagy elvárásokkal álltak a felszólalók előtt, nagy elvárásokkal tekintenek a felálló együttműködés tevékenységére.

De nem szabad vakon várni, elfogulatlanul reménykedni. Józanul, húszévesnyi demokrácia tapasztalataival a hátunk mögött kell kezelni mindenfajta feltörekvő formációt, ígérjen bármit. Ha pedig ez értékrendünknek megfelel és bebizonyítja azt is, hogy életképes, a felmerülő belső vitákat is gördülékenyen kezeli, akkor be kell állni mögé és támogatni kell, pártállástól függetlenül.

H.I.

SZTE-ÁJK Karrier Iroda?

Ahol az elmélet gyakorlattá válik? Hogy is van ez?

Az Iroda a szegedi joghallgatók számára nyújt multifunkcionális segítséget, mind az egyetemi tanulmányok, mind a gyakorlati képzések, mind pedig a jövőbeni könnyebb és dinamikusabb szakmaisághoz. Értem itt, hogy nem csupán a kötelezően is teljesítendő gyakorlati helyeket biztosítja, hanem egyéni tanácsadás keretében segít az érdeklődőknek a céljaik elérése érdekében szükséges folyamatok előrevetítésében.

Az Iroda valamennyi szemeszterben megrendezi „Partnertalálkozóját” avagy „Workshopját” igazodva a hallgatók aktuális igényeihez, felmérve az évfolyamok tanulmányt segítő szükségleteit. Kardinális tevékenysége azonban mégis a gyakornoki helyeket biztosító partnerintézményekkel való kapcsolattartás, a feléjük irányuló hallgató-közvetítés, amely keretében beszélhetünk a hazai jogászképzésben is egyedülálló 3 hónapos gyakornoki programról, amely lehetőséget szolgáltat a hallgatóknak, hogy elméleti tanulmányaikat a

gyakorlatba átültetve, ügyvédi irodák munkája során avagy esetlegesen hivatali környezetben alkalmazzák, az adott szakma orientáltságát tapasztalják.

Élményeiről Horváth Zsuzsanna Kittit kérdeztük, aki korábban a Szegedi Törvényszéken, jelenleg pedig a Csongrád Megyei Rendőrfőkapitányságon tölti gyakorlati idejét.

Az első 3 hónapos gyakorlatod során már abszolváltad a kötelező 6 hetet. Mi az oka, hogy ismét jelentkeztl?

Igen, előző félévben már abszolváltam egy három hónapos szakmai gyakorlatot a Szegedi Törvényszéken, büntető ügyszakban. Mivel biztos vagyok benne, hogy büntetőjogi területen szeretnék elhelyezkedni, fontosnak tartom, hogy ezen a területen minél több szakmai tapasztalatom legyen, minél több helyről. Ezen kívül, ha megismerem a különböző jogi pályákat, megértem az ott dolgozó emberek munkáját, illetve az ott felmerülő problémákat,

könnyebben együtt tudok majd velük dolgozni, akár a bírói, akár az ügyészi, akár a rendőri pályát választom.

Mit gondolsz, segít a pályorientációs elképzeléseid konkretizálásában?

Természetesen igen. A három hónap nagyon nagy segítség ahhoz, hogy eldöntsem a jövőben, adott területen van-e kedvem dolgozni, illetve az nekem való-e egyáltalán. Könnyen lehet, hogy vonz egy terület ugyanakkor a gyakorlatban kiderül, hogy ez nem az amire számítottam, vagy nem nekem való és fordítva.

Kinek ajánlod, illetve mi az a fő ok, amiért erre mást is bíztnál?

Akit igazán érdekel az, amit tanul, és szeretné, hogy friss diplomásan ne azzal kelljen szembesülnie, hogy „nem felel meg, mert nincs elég szakmai tapasztalata” az mindenképp próbálja meg. Előnyös, ha több pályázó van egy adott helyre, nyilvánvalóan lépéselőnyvel indul, különösen, ha sikerül oda menni szakmai gyakorlatra, ahol később az ember dolgozni szeretne.

Ezen kívül, aki még nem biztos benne, hogy mihez akar kezdeni diploma után, de vannak elképzelései, annak pedig azért ajánlom, mert jelentős mértékben megkönnyíti a döntést. Természetesen fontos pozitívum még a kapcsolatépítés lehetősége is.

A tanulmányi eredmény romlásától való féltélem szokott ellenérvként felmerülni, de véleményem szerint az egyetemet bírni lehet mellette, persze szükség van egy kis kitartásra, meg a csoport társak segítségére, de meg lehet csinálni.

Valóban gyakorlattá válik az elmélet? ☺

Igen, ez így van. Sőt én például bíróságon még azelőtt voltam, hogy büntető eljárásjogot az egyetemen tanultam volna, és így sokkal könnyebben megértem azt, amit idén tanulunk róla, nagyban megkönnyíti a szakmai tapasztalat a vizsgára készülést, illetve könnyebb az elméletben megtanulni, amit már gyakorlatban láttam, tapasztaltam. Ezen kívül az elmélet véleményem szerint (és ezt tapasztaltam is) nem sokat ér a gyakorlati tudás nélkül. A legtöbb dolgot csak gyakorlatban érti meg a hallgató igazán.

Miért keress tehát minket? A Karrier Iroda a gyakorlatok szervezésében nyújtott segítségével mellett gondos figyelmet fordít a hallgatók tudásának, illetve annak fejlesztése lendületes, fiatalos érvényre juttatására Polgári Jogi Jogesetmegoldó, illetve Activity versenye révén. Az utóbb említett számára kiváló helyszínt biztosít Jogi Kar – az Iroda támogatással kialakított – szimulációs terme, ahol valódi bírósági légkörben jogeseteket animálva próbálhatják ki magukat a résztvevők alperesi, felperesi pozícióban levő felekként.

Irodánk tehát rendelkezésedre áll nem csupán oktatási-tanulási kérdésekben, hanem pályorientációs tekintetben is. Keress minket bátran a Feketesas utcában!

NAGY ZITA

SZTE-ÁJK Karrier Iroda

6720 Szeged, Feketesas u. 28.

62/ 546-754

info@szteajkkarrier.hu

www.szteajkkarrier.hu

Szegedi, francia nyelvű mesterképzés montenegrói szemmel

Interjú Jovana Bulatovic-csal, az Állam-és Jogtudományi Kar francia nyelvű Európa-tanulmányok mesterképzésének első éves, montenegrói hallgatójával.

- Szia Jovana! Örülök, hogy elfogadtad a meghívást!

- Szia! Én köszönöm a lehetőséget.

- Vágjunk is a közepébe. Honnan hallottál először a szegedi, francia nyelvű Európa-tanulmányok mesterképzéséről?

- A montenegrói Kulturális- és Oktatási Minisztérium honlapján bukkantam rá a lehetőségre. Két diáknak biztosítottak ösztöndíjas lehetőséget a szegedi szakra. Nem sokat tanakodtam, elküldtem a jelentkezésem.

- Nehéz volt a jelentkezést intézni külföldről?

- Egyáltalán nem. Az alapképzéses eredményeimet, egy motivációs levelet és néhány kötelező dokumentumot kellett elküldenem Szegedre. A felvételi eljárást nagyban megkönnyítette az on-line ügyintézés és a hazai Kulturális- és Oktatási Minisztériumban is sokat segítettek.

- Hogyan esett a választásod végül Szegedre? Gondolom egy külföldi mesterképzésben gondolkodó hallgatónak számos lehetőséget kell mérlegelnie.

- Mivel Montenegróban is nemzetközi tanulmányokat tanultam, mindenképp szerettem volna olyan mesterképzést választani, ahol az Európai Unióról bővíthetem a tudásom. Az országunk évről-évre közelebb kerül az Unióhoz, így a közeljövőben nagy szükség lesz a szakemberekre. Nagyon fontos volt számomra, hogy franciául tanulhassak, hiszen a diplomácia területén még mindig az egyik legfontosabb nyelv. Az is vonzó volt továbbá, hogy a képzés francia-magyar kettős diplomát ad és a diákoknak lehetőségük nyílik egy félévet eltölteni a

Franciaországban is híres lille-i Politikatudományi Intézetben.

- Az esetleg közrejátzott a választásodban, hogy Montenegró meglehetősen közel van Magyarországhoz?

- Őszintén szólva nem. Mivel már volt lehetőségem az Egyesült Államokban is eltölteni egy akadémiai évet, most egy másfajta élményre vágytam. Szerettem volna megtapasztalni, milyen az élet Kelet-Közép-Európában, azokban az országokban, amelyek nemrég csatlakoztak az európai közösséghez.

- Hallottál már valamit Szeged városáról mielőtt ideköltöztél?

- Montenegróban is tudják, hogy sok szerbiai jár ide vásárolni a határ túloldaláról. Azt is hallottam, hogy Budapest után Magyarország egyik fontos egyetemi központja. Most hogy itt vagyok csak jót mondhatok el róla. Nagyon szeretem, hiszen nem túl nagy és nem túl kicsi, ráadásul tele van fiatallal.

- Mik a tapasztalataid ez első két hónap után? Elégedett vagy a választásoddal?

- Az eddig szerzett tapasztalatok alapján elégedett vagyok. Nagyon tetszik, hogy az oktatóink különféle helyekről lettek összeválogatva. Vannak olyan professzoraink, akik a brüsszeli, lille-i, louvaini egyetemekről jönnek órát tartani nekünk, nem is beszélve arról, hogy milyen fontos emberek. Van közöttük, aki nagykövet, de van olyan is, aki az Európai Bíróságon teljesített szolgálatot. Nem is lehetne jobb szakértőket találni, hiszen ők azok, akik tényleg ismerik az Unió működését. A francia nyelvű órák mellett, néhány angol kurzus is szerepel a kötelezők

között, így a jogi kifejezéseket nemcsak franciául, hanem angolul is elsajátíthatjuk.

- *Ha az oktatókkal ilyen elégedett vagy, mi a véleményed a csoporttársaidról?*

- Szerencsére egy kis, baráti közösséget alkotunk, rengeteg időt töltünk egymással és az oktatók részéről is sokkal több figyelem jut mindenkire. A csoportban meglévő nemzeti- és kulturális sokféleség igazán tetszik, hiszen beszélgetéseink folyamán egymás különböző nézőpontjaiból is sokat tanulhatunk. Sokan közülünk más oldalról látnak különféle európai problémákat és eseményeket, mesterszakunknak nagy előnyére válik ez a nemzetközi légkör. Nem mellékes dolog az sem, hogy sok barátra leltem a csoporttársaim között.

- *Hogy tetszik a szegedi diákélet?*

- Először azt gondoltam, hogy a mi szűk közösségünk tagjainak nehéz lesz integrálódni a szegedi fiatalok közé. Az első hetek elmúltával azonban nagyon könnyen megtaláltuk a közös hangot a helyi nemzetközi diákokkal. Néha vendégei vagyunk az Erasmus-os rendezvényeknek, máskor pedig háziulibba járunk. A könyvtár melletti forgalmas bárókban is néha megfordulok, nagyon nehéz úgy elmenni mellettük, hogy egy kávéra ne üljek be.

- *Mit gondolsz a magyar diákokról? Volt lehetőség ismerkedni velük?*

- Annak ellenére, hogy az óráink a Jogi Karon és a GTK épületeiben vannak, még nem sikerült sok magyar fiatallal megismerkedni. Általában reggeltől délutánig tart az oktatás, nem sok lehetőségünk nyílik arra, hogy a kar többi hallgatóját megismerjük. A mi francia mesterképzésünkről ismerek magyar diákokat, akiket jó barátainak mondhatok.

- *Mik a terveid ha elvégzed az Európa-tanulmányok mesterszakot?*

- Szívesen dolgoznék a montenegrói külügyminisztériumban vagy valamilyen nemzetközi intézménynél, szervezetnél. Mindenképp olyan munkát akarok vállalni, amely valahogyan kapcsolódik az Európai Unióhoz, hiszen ahogyan említettem, országom a csatlakozás előszobájában van. Még nincs kifejezett elképzelésem milyen területet fogok választani, de az emberi jogok különösen érdekelnék.

- *Köszönöm szépen az interjút és reméljük, hogy a kettős francia-magyar diplomád segítségével még sokra fogod vinni!*

- Köszönöm.

G.B.

Mi lesz veled Európa?

Az ősz folyamán újabb fejezetéhez érkezett az európai integráció-történet. Az EU és néhány tagállamának vezetői az integráció további mélyítése mellett kötelezték el magukat, míg mások hallani sem akarnak a reformokról. A tét nem más, mint az Európai Egyesült Államok létrehozása.

A pénzügyi, gazdasági és társadalmi válság tépázta Európai Uniónak nem áll jól a szénája. Az Egyesült Államok és Kína mögött lemaradni látszó hatalomnak alapvető reformokra lenne szüksége, ha nem akarja, hogy vetélytársai még nagyobb versenyelőnyre tegyenek szert.

José Manuel Barroso szeptemberi évértékelő beszédében már nyíltan az európai föderáció létrehozása mellett tört lándzsát. A Bizottság elnöke szerint Európa számára nincs választási lehetőség, mivel csakis egy új alapokra helyezett együttműködés, egy demokratikus föderáció

ció mentheti meg az öreg kontinens országainak közösségét. A portugál meglátása szerint nem a kormányközi megállapodások jelentik a kiutat a mostani helyzetből, hanem a gazdasági koordináció és az integráció további mélyítése, amelyet a meglévő intézményi keretek között kellene keresztülvinni. Az EU első embere elkötelezett amellett, hogy stabilizálja a strukturális reformokkal küszködő eurózónát, megreformálja a szociális piacgazdaságot.

Néhány tagállam is hasonló módon vélekedik az Unió jövőjéről, hiszen a megerősített együttműködés keretein belül nemrég hitet tettek egy erősebb és versenyképesebb közösség mellett. A Németország, Franciaország, Olaszország, Spanyolország, Lengyelország, Hollandia, Ausztria, Belgium, Dánia, Luxemburg és Portugália külügyminiszterei támogatásával készült terv értelmében, az EP választásokon összeurópai pártokra lehetne szavazni és az Európai Parlamentnek létrehoznák az alsó- és felsőházát is. Elképzelésükben az is szerepel, hogy ne az Európai Tanács, hanem a választásokon győztes párt jelölje a Bizottság elnökét, de egy amerikai típusú közvetlen elnökválasztástól sem zárkoznak el. Az Európa Jövőjének nevezett csoport tervei között hatékonyabb uniós kül- és biztonságpolitika és egy uniós hadsereg is szerepel.

Vannak olyanok is azonban, akik mindenfajta úttörő kezdeményezésből kimaradnak. Nagy-Britannia hagyományosan az hatalom, amely mindig is ellenségesen viszonyult az európai föderáció kérdéséhez, a fiskális uniótól is távol maradt. A konzervatív David Cameron vezette szigetország kivonul az európai együttműködés rendfenntartási és igazságügyi területeiről, ráadásul egy Unióról szóló referendum bejelentése is várható. A legfrissebb közvélemény-kutatások szerint a brit lakosság nagyobb része kilépne az EU-ból. Magyarország is azon tagállamok közé tartozik, amely fenntartásokkal kezeli az integráció további mélyülését. Orbán Viktor és kormánya az elmúlt években Brüsszel egyik fekete báránya lett, országunk a többsebességes Európa leállósávjában baktat.

Vajon az elhúzó európai gazdasági- és pénzügyi válság adhat újabb lökést az integráció legmagasabb lépcsőfoka felé? Amíg nem születik meg az Európai Egyesült Államok, a választ nem tudhatjuk, ahogy azt sem, hogy kivel és ki nélkül jönne létre az új föderáció. Annyi azonban biztos, hogy a nemzetállamok közötti ellentétek nem fogják segíteni a közös ügyet. Nem kérdéses, hogy széles összefogásra van szükség, hogy az öreg kontinens ne bukjon el a rohamos sebességgel változó világban.

G.B.

Tűzön és vízen át?

Talán kezdjük azzal, mit is jelent nagyjából az a fogalom, amely a médiában is sokszor előkerül: sztrájk.

A sztrájk gyakorlatilag nem más, mint a munkavállalók egyedi, illetve csoportos munkabeszüntetése. (Az utóbbi persze a leggyakoribb.) Ennek több oka is lehet. Történhet a munkakörülmények javításának az érdekében, kedvezmények kiharcolásáért, a munkavállalói szerződés előnyös módosításáért és persze még számos szociális jog kivívásáért. Ez a munkavállalók egyik leghatékonyabb nyo-

másgyakorló eszköze, amely a XIX. századtól vált igazán gyakorivá. A szakszervezeti mozgalomhoz ezer szállal kötődő vívmány, amely sokszor erős politikai színezetet is kapott a történelem során. Számos formája ismeretes, az üléssztrájtól egészen a „harci” sztrájkig.

A röpke kis ízelítő után pedig következzen az érdemi köztéma, a nemrég megrebegtetett pedagógus munkabeszüntetés lehetősége. Mint

ismeretes, a pedagógusok rendkívül elégedetlenek már sok éve, ez esetben nem csak az éppen regnáló kormányzat oktatáspolitikájával, hanem azzal is, hogy a fizetésük már hosszú évek óta nem emelkedett, még az inflációt sem követte. A mostani kormányzat, azon belül is az oktatási államtitkár asszony előszeretettel hártja a kritikákat a tanárok felől a sokat emlegetett „pedagógus életpálya-modellel”, mely szerinte a jelenlegi súlyos problémákat varázsütésszerűen meg fogja oldani. Talán a részletezését e kormányzati koncepciónak nem fejtegetném, ugyanis ahhoz még jó pár oldal szükséges lenne, egy azonban a pedagógusokat tömörítő szervezetek és számos oktatásügyi szakértő szerint kétséget kizáró tény: az ominózus modell nem fog sokat segíteni a tanárok anyagi nehézségein, mivel a sorok közül kiolvasható az a szándék, hogy mindenképpen el akarják kerülni a többletkiadásokat, sőt, további elvonások fogják súlytani az oktatásügyet.

A kormány igyekezett csillapítani a kedélyeket egy általános béremelés ígéretével, amely mint nemrég kiderült, sem idén, sem pedig jövőre nem fog megvalósulni. „Ez volt az utolsó csepp a pohárban”- mondták a szakszervezeti vezetők és az Országos Közzszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) ülése után bejelentették a sztrájbizottság megalakulását. Egyelőre még nincs sok információ arról, hogy ténylegesen lesz-e sztrájk, avagy tárgyalások útján rendezhető-e a probléma. De ha lesz munkabeszüntetés, akkor semmiképpen se legyen olyan, mint amilyen néhány évvel ezelőtt volt, amikor is a pedagógusok csak az első órát nem tartották meg (a tanulók nagy öröme), mely időt dolgozatjavítással, illetve a naplók rendezésével töltötték el. Ez gyakorlatilag a

vicc kategóriát súrolja, hiszen nem más, mint egy kis figyelemfelkeltés, munka mellett.

Ha sztrájk, akkor legyen kemény és határozott! Persze az is érdekes, vajon mennyire képviselhet egységet a pedagógusi szakma úgy, hogy számtalan egyesülés foglalkozik az érdekvédelemmel. A már említett sztrájbizottságnak tudniillik nem csak a két sokat szereplő szakszervezet (PDSZ, PSZ) a tagja, hanem az Oktatási Vezetők Szakszervezete és a Magyar Közoktatási és Szakképzési Szakszervezet is és még ki tudja, kik akarnak a továbbiakban csatlakozni. Ebből pedig talán nem túlzás egy elég erős megosztottságra következtetni.

Egy dolog biztos, az előző kormányok idején kisebb „egyenlegjavítás” miatt is voltak munkabeszüntetések, melyek többé-kevésbé hatást is elértek. Jelenleg azonban nemcsak a bérekre kell gondolni, hanem arra is, hogy rövidesen drasztikusan megemelkednek a tanárok kötelező óraszámai, az iskolák pénzügyi nehézségei fokozódhatnak és a Klebelsberg-program egyelőre nem kapott a jövő évi költségvetésben annyi pénzt, mint amennyire szüksége lenne a jelenlegi pedagógus létszám bérezéséhez. Mindez további súlyos és szomorú következményekkel járhat, az elbocsátásoktól kezdve az oktatás színvonalának további csökkenéséig.

MEGYESI DÁNIEL

Érdeklődő – Politológiai Tanszék

Dr. Révész Béla, egyetemi docens

- Elgondolkodott-e azon, hogy a jogi pálya helyett valami más szakmát választ a középiskolás éveit után?

- Igen.

- Miért döntött végül a jog mellett?

- Mert szociológiai szak akkoriban nem indult.

- A szakterületén kívül mely jogterületek érdeklik a leginkább?

- Minden jogterületet érdekel, amely szűkebb kutatási témám, a titkosszolgálatok vizsgálata számára a hazai és nemzetközi szabályozásból történeti illetve összehasonlító vonatkozásban felhasználható.

- Az oktatás mellett végez valamilyen gyakorlati tevékenységet?

- Több országos érdekképviselői szerv tevékenységében veszek részt – társadalmi munkában. Emellett éppen tíz éve töltöm be a „Fekete Doboz” Közhasznú Alapítvány kuratóriumának elnöki tisztét. (Nem tévesztendő össze az Alapítványból kivált, annak eszmeiségétől messze került és a név használatától bírói úton eltiltott Pesti „Fekete Doboz”-zal.)

- Végzett-e, ha igen, milyen eredménnyel tudományos munkát, az egyetemi éveit alatt?

- Két évig vezettem az Állam- és Jogelméleti tanszék mellett működő tudományos diákkört, dolgozataimmal három díjat szereztem az OTDK rendezvényein.

Dr. Géczy József Alajos, adjunktus

- A Radnóti Miklós Gimnáziumban érettségiztem 1968-ban Szegeden, a „Prágai Tavasz” és az itthoni „új gazdasági mechanizmus” évében. Diákéveim alatt előbb pap, majd építészmérnök akartam lenni. A matematika-fizika-műszaki rajz szak viszont nagyon nem jött be. Ha a derék érettségi elnök jóakarattal nem megy ki a WC-re, megbuktam volna. Az utolsó hónapokban olyan felvételi-eket kerestem, ahol a magyar irodalom és a történelem volt a mérce. A bölcsészkar felvételi nem jött össze. Kiderült, attól, hogy az osztályban első voltam németből, még nem tudom a nyelvet. Elmentem inasnak Kecskemétre. 1970-ben felvettek a jogi karra, mert ott ugyanazok a tantárgyak voltak fontosak

- Mert nemigen maradt más az „étlapon”. A műszaki témákban antitehetség voltam. Bár szerettem kapálni, kertészkedni, jobban vonzott a szellem világa.

- Bár a joghallgató élet sokkal jobban ment, mint a gimnáziumi, szakjogász nem nagyon akartam lenni. Hívtak ügyésznek, csalogattak a közigazgatásba, Martonyi János professzor úr az Államigazgatási Tanszékre, Szentpéteri István professzor úr a szervezélméleti-szociológiai katedrára invitált, de én a Tudományos Szocializmust választottam. Meg akartam reformálni a lefáradt ideológiát. Mint kuláckyerek, a sztálinizmus minden maradványát zsigerből gyűlöltem.

- Mint „jobboldali baloldali” mindig belekeveredtem valamibe. 1983-85-ben néhány kollegával megcsináltuk az ország első „majdnem” nyilvános titkos irodalom és szamizdat gyűjteményét. 1988-ban elbarátaimmal ellenzékiekieskedő reformszocialista röpiratot szerkesztettünk. A kocsmázásból országos politika lett. 1989 októberében részt vettem az állampárt szétszerelésében. 1991 februárjától majd húsz évig országgyűlési képviselő voltam, így tettestárs a rendszerváltás minden bűnében és javában. (A harmadik világháború azért elmaradt, bár ez utólag bizonyára fel sem tűnik a nyájas olvasónak.) Politikai pályám csúcának mégis az 1989. február eleje és június közepe közötti néhány hónapot tartom. A többi csak utójáték volt!

- Egyetemi éveim alatt „diákköröztem”, a Diákköri Tanács titkáráként az akkori három jogi karról (Pécs, Szeged, Budapest) sok kis tudóssal találkoztam, jómagam azonban néhány kisebb dolgozattól eltekintve nem szálltam le igazán a tudomány bugyrainak mélységeibe. E képzavarral zárnam is a választ.

Készül a szakma az új büntető törvényre

Az új büntető törvénykönyv hatékony, korszerű és egységes kódex, amely szigorú, tetterányos büntetések tartalmaz - mondta Répássy Róbert, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára az új jogszabály alkalmazását elősegítő, a KIM által szervezett konferencián a Parlamentben.

Joghallgatóként már sokat riogattak minket az új Btk.-val, amit idén június 25-én már megszavazott az Országgyűlés, és előreláthatólag 2013. július 1-jén fog hatályba lépni. A Csemegi-kódex, továbbá az 1961-es és 1978-as büntető törvényeink után ez lesz a negyedik büntető törvényünk a sorban.

„Az új büntető kódex alaposan előkészített, a hagyományokat tiszteletben tartja, de a szükséges változtatások is benne vannak, áttekinthető és egységes büntetőpolitikai elvekre épül, továbbá figyelembe veszi a jogalkalmazói szempontokat is” - tette hozzá az igazságügyi államtitkár a szakértő által a jogalkalmazók, bírák, ügyészek és ügyvédek számára szervezett rendezvény bevezető előadásában. Répássy Róbert beszédéből az is kiderült, hogy az 1978. évi IV. törvényünk az évek alatt több százszor lett módosítva az éppen domináló politikai hatalmak által, többször egymásnak ellentmondó szakaszokkal, de az új törvény szervesen illeszkedik majd az alaptörvény és a sarkalatos törvények által kialakított jogrendszerbe, egységet képezve azokkal.

Összességében elmondható az új Btk.-ról, hogy megtartja a régi törvényünk alapjait,

de sokban ki is egészíti azt. Többek között új szankciók kerülnek bevezetésre, mint például az elzárás, a jóvátételi munka, a sportrendezvény látogatásától való tiltás. Friss tényállások is kerülnek majd a paragrafusok közé: ilyen lesz az egészségügyi termék meghamisítása, a közfeladati helyzettel való visszaélés, a termőföld jogellenes megszerzése, vagy a családi kapcsolatokkal való visszaélés.

Az elmúlt években hozott szigorításokat a következő Btk. is megtartja, így például a három csapás elvét, vagy a középértéket. Sokkal szélesebben kerül alkalmazásra a jogos védelem is. A kábítószerrel visszaélés bűncselekménye esetén megszűnik a kábítószerfüggőkre vonatkozó enyhébb elbírálás.

A legfőbb ügyész, Polt Péter előadásában jelezte, hogy teljesen zökkenőmentes lesz az átállás az új kódexre, és ebben a tekintetben a jogalkalmazót nem fogják meglepetések érni. Hiszen már a törvény létrehozása körül széles körű társadalmi, szakmai egyeztetés folyt többek között az Országos Bírósági Hivatal, a Legfőbb Ügyészség, a Kúria és a Magyar Ügyvédi Kamara részvételével. Ennek során több száz javaslatot, észrevételt kapott a tárca.

Nekünk, joghallgatóknak egyelőre az új törvény csak azt jelenti, hogy dobhatjuk ki korábbi jegyzeteinket és kezdetjük tanulni az új általános részi szabályokat és tényállásokat. De észre kell venni, hogy ez a törvény nagy előrelépés lehet a magyar büntetőjog rendszerében, ám hogy milyen hatással lesz ez a jogalkalmazásra, majd a gyakorlatban fog kirajzolódni.

L.T.

Sport, sport, sport

Szedeák újra

Eddig igen jónak mondható az SZTE-Szedeák kosárlabda csapatának a teljesítménye. Öt forduló után három győzelemmel és két vereséggel a tabella középmezőnyének oszlopos tagja és remélhetőleg ez a továbbiakban csak jobb lesz! Legutóbb a szintén jól rajtoló Jászberény csapatát verte meg a Szedeák 88-75-re egy fordulatos mérkőzésen és a látottak alapján egyre többen bizakodnak egy sikeres szezonban. Az erőlet biztosan megvan hozzá, elszántságból nincs hiány, ahogy a tehetséges játékosokból sem!

Ha tél, akkor Jegesest

Ebben a félévben sem maradnak el a felejtetetlen Jegesestek! Idén a karok beosztása a következő: ETSZK - MK november 06.; ÁOK - FOK - GYTK november 13.; JGYPK november 27.; BTK - ZMK december 04.

Mindegyik alkalom a Szabadkai úti Jégpályán keddi napokon 22.00 - 24.00 óra között kerül megrendezésre. Díjtalan korcsolyakölcsönzésre is lesz lehetőség, persze csak korlátozott számban.

Menetel a Videoton!

Az Európa Ligában meglepően jól szerepelt eddig a Vidi. A Sporting hazai 3-0-s legyőzése után a Videoton a svájci Basel ellen is győzelmet aratott az Európa-liga G-csoportjában és így hat ponttal a csoport második helyén áll, ami komoly reményekre adhat okot. Noha a hazai bajnokságban eddig nem remekelt a fehérvári együttes, a nemzetközi szereplésére érdemi panaszra nem lehet senkinek. Taktikás játékkal, masszív védelemmel és lendületes támadásokkal már a második nagy hírnevű csapatot sikerült legyőzniük Paulo Sousa „fiainak”. Remélhetőleg a továbbiakban is hasonlóan szép

eredményeket érnek majd el piros-kékek, ehhez szükségük lesz minden erejükre, tudásukra, mivel a svájci és a portugál csapatok szurkolói rendkívül elégedetlenek voltak a csapatuk teljesítményével. Ez pedig a Videoton előnyére is válhat, különösen akkor, ha sikerül a visszavágók jó részét kapott gól(ok) nélkül kihúzni, mert az ellenfelek ez esetben már frusztrálttá és görcsössé válhatnak.

Fogy a nézőszám, ki tudja hol áll meg

Élőben, a stadionokban egyre kevesebb embert érdekel a honi labdarúgás! Még nem lehetünk benne biztosak, de valószínűleg eljött a mélypont. A 12. fordulóban az NBI két mérkőzéséről (Siófok-Kecskemét, Eger-Pápa) lecsújtó tudósításokat lehetett olvasni, hallani. A két összecsapást nagyjából 260 néző tekintette meg, ami egyenesen hihetetlen, hiszen egy-egy NBII-es meccsre is többen mennek ki, na persze ez nem tendencia. Ehhez égyébként az is hozzátartozik, hogy a Siófok rendkívül gyengén szerepelt idáig a bajnokságban és az Eger nem játszhatja a hazai mérkőzéseit otthon. Ez azonban nem volt igaz Paks-MTK mérkőzésre, de ott sem szurkoltak többen, legalábbis a televíziós adás alapján nem tűnt másképp. A jelenség persze már régóta megfigyelhető és eddig nem tettek túl sokat ez ellen az MLSZ „szakértői”. Remélhetőleg lesz javulás e téren, mert ha ez így marad, akkor nemhogy a magyar labdarúgás nem fog előre lépni, hanem végleg eltűnik az a maradék kis létszámú közönség is, melynek tagjai időt és pénzt nem sajnálva eddig kijártak a mérkőzésekre. Elvileg nyugati, modern stadionbiztonság, szurkolói kártya, stb. lesz, na de szurkolók?

MEGYESI DÁNIEL

„Sorozatok közt”-függő

Mindenki ismeri a talán már népbetegséggé váló függőség fogalmát. Rohanó világunk társadalma már visszatérő szokásokhoz, kényszer-tevékenységekhez, rituálékhoz ragaszkodva vészeli át a bizonytalanságot, a félelmeket és a napi problémákat. Azonban azt már csak kevesen tudják, hogy nem csak kémiai anyagok okoznak függést, hanem egyes magatartásformák is szenvedéllyé válhatnak. Sokszor a drog, játék, cigaretta vagy alkohol függőség mellett kevés szót ejtenek a mára szintén egyre gyakoribbá váló formákról. Egy az ilyen új típusú szenvedélyek közül a minden korosztályban elterjedő sorozatfüggés.

Biztosan sokan megdöbbenéssel olvassák ezt a rövid kis bevezetést. Valóban okozhat függést egy sorozat? De ámulunk és bámulunk csak nyugodtan. A válasz egyértelműen igen. Hogy mindenkit jól meggyőzzek már a cikk elején, vegyük csak előre a statisztikákat. Az AXN televíziós csatorna egy friss online felmérésében vizsgálta az ország lakosságának sorozatnézési szokásait. A felmérések szerint a magyarok négyötöde szívesen néz sorozatot. A válaszadók 30 %-a kiemelten és folyamatosan követ egy-egy tévé szériát. A felmérések szerint a nők nagyobb arányban nézik az ilyen típusú műsorokat és jobban is követik az egyes összekapcsolódó epizódokat. A korosztályok tekintetében is érdekes eloszlás figyelhető meg, mivel a sorozatkedvelők 67%-a a 14-44 éves korosztályból kerül ki, valamint a 18 és 22 évesen csaknem fele valódi sorozat függőnek tartja magát és legalább egy sorozatot rendszeresen követ.

De hogy miből is adódik a 18 és 22 év közöttiek ilyen nagy arányú sorozatfüggése? Sokan a sorozatok nézését automatikusan a televízióhoz és egy esti nyugalmas órához kötik, azonban már régen nem csak erről szól a történet. A Dallason, Szomszédokon vagy éppen Isauran felnevelkedő korosztály aki minden este egy óra lazításként leült a képernyő elé és szinte együtt élt a Ewing családdal és szurkolt Bobby feltámadásáért vagy volt legalább egy kedvenc szomszédja az már a régi. Majd jött a Jóbarátok, Vad angyal, Esmeralda, Dr. House, Barátok közt,

Helyszínelők, Vámpírnaplók, Gossip Girl, csak hogy a legnépszerűbbeket említsem.

Napjainkban szinte minden sorozat hozzáférhető az interneten, letölthető, online megnézhető. Esetleg megszerezhetjük DVD formátumban is. Így a sorozatnézés új formája alakul ki, amikor már egy napot sem kell várunk az új részre, egy reklámat sem kell végignéz-nünk, így semmi nem szab gátat a sorozatok nézésének. A fiatal korosztály számára különösen könnyen hozzáférhetőek ezek a tartalmak, valamint az egyes epizódok rövid időtartama is beleilleszthető a zsúfolt napokban. Azonban ez a kényszeresség gyakran egész napos tevékenységhez, akár egy évad megnézéséhez is vezethet.

A pszichológusok véleménye szerint a sorozatok nézésével addig nincs probléma ameddig az egy pozitív élményként egy bizonyos napszakra vagy időszakra korlátozódik. A problémák akkor keletkeznek, ha átesünk a ló túloldalára és elkezdünk a szakértők által felsorakoztatott tipikus jeleket és magatartásokat folytatni. Ilyen jel lehet, ha a televízió vagy éppen a számítógép mellett alszunk el, miközben egy sorozatot nézünk vagy éppen háttérzajként használjuk. Amikor nem is figyelünk a tartalomra, szinte csak a hanghatásra van szükségünk. Háttérbe szorítjuk a személyes kapcsolatainkat és kötelezettségeinket. Sokszor a függés oka magunkban keresendő és csak leplezzük belő szorongásunkat, félelmünket, elmenekülve egy nem létező világba vagy éppen egy ideális közegbe.

Sokszor nem gondolnánk, hogy a sorozatok világában is beszélhetünk divatról vagy trendekről. Napjainkban virágkorukat élik a vámpíros sorozatok, amelyek a pszichológusok véleménye szerint a régen félelmet keltő alakok mára a férfiaság jelképévé váltak. Megtestesítik a XXI. század tökéletes férfiját, akikre nők milliói vágnak, ezzel megcélozva egy tipikus nézőközönséget. A férfiasan kemény és egyben gyöngéd férfiak, akik azonnal lenyűgözik a női nézőket. A sorozatok másik típusában független, karrierista nőket látunk, akik már-már szinte férfiakat megszegyenítő keménységgel lépnek be a munka világába, miközben magánéletükben kötődési problémákkal küzdenek. A réteg itt is adott. A családi sorozatok sokszor egy ideális, szinte nem is létező képet festenek le, ahol bepillantást nyerhetünk a családi rituálékba, szokások, néha közhelyes helyzetekbe. Pszichológusok szerint ez nem jelenhet problémát. Sokan egy ilyen sorozatból tanulhatnak meg családi értékek és kaphatnak képet arról, hogy milyen nagy összetartó erőt tud képezni és támaszt tud adni ez a közösség.

Minden népszerű sorozat, de legyen az szórazatoló show műsor, kvíz műsor vagy akár valóságshow hordozza azokat a jegyeket, ami miatt nézők milliói válnak függővé. A szenvedély egyik fő kialakítója, hogy nagyon sok ilyen típusú műsorral találkozunk a műsorújságokban. Naponta ugyanabban az időpontban jelent-

keznek. A karakterek tisztán kialakítottak és mindenki megtalálhatja azt a személyt, akivel könnyen tud azonosulni.

A sorozatok alakulása közös témát szolgálhat egy munkahelyen vagy az iskolában. Nem is beszélve a jellegzetes befejezésről, hogy mindig a legizgalmasabb résznél fejeződik be az epizód, ezzel ösztönözve azt, hogy másnap ismét bekapcsoljuk a televíziót. A sorozatok tipikusan nem bonyolult témakört dolgoznak fel, így nem kell koncentrálni, abszolút passzívan tudjuk nézni, agyunk különösebb igénybevétele nélkül egy fárasztó nap után. Természetesen a piac is követi az igényeket, kaphatunk már tolltartót, pólót vagy bármilyen kiegészítőt a kedvenc sorozatunkkal összefüggésben.

A készítőik célja tehát csak egy lehet, hogy emberek milliói váljanak rabjává egy sorozatnak vagy rendszeres műsornak. Így vigyázzunk, milyen típusú tartalmat választunk. Törekedjünk a minőségre és igyekezzünk nem átesni a ló túlsó oldalára és egész évadokat egy nap alatt megnézni. Ha pedig ráébredünk arra, hogy már ezen az úton járunk, gondolkozzunk el azon milyen okból teszünk ilyen típusú pótcselvekést. Orvosoljuk a problémát egy izgalmas könyvvel, egy baráti beszélgetéssel vagy egy sportprogrammal. Jó szórazatást!

forrás: internet

HEVES-HOFFMANN DOROTTYA

Steve Jobs, az Apple, és ami mögötte van

2011. október 5-én az Apple alapítója Steve Jobs meghalt. A részvények csökkentek, és a világ bepánikolt: nem lesz több almás termék, vajon itt véget ért egy korszak? Hiszen Steve Jobs maga volt az Apple. Ha úgy érezte bántják a vállalatot, úgy reagált mintha személyesen őt támadnák: üvöltözött, káromkodott, fenyegetett, megalázott, kirúgott. Ezért lett olyan az Apple, amilyen. Ezért övezi imádat, és gyűlölet a cég termékeit. De nem kellett félni a jövőtől, mert Tim Cook méltón megállja a helyét a Világ legértékesebb vállalata élén, és idén ősszel piacra dobta az iPhone5 készüléket, és hamarosan kaphatóak lesznek új iPad-ek is. De nézzük, hogy is lett egy félbeharapott almából világmárka!

A történet közhelyesen indul: Jobs két barátjával, Steve Wozniakkal és Ronald Wayne-nel egy kaliforniai garázsban megalapította az Apple-t. Jobs az egyemen, ahonnan kirúgták leginkább kalligráfiát, és szépírást tanult. Később ennek tulajdonította, hogy az Apple gépek operációs rendszere aprólékosan szép lett. Wayne hamar kiszállt az üzletből, és a két Steve együtt indultak el a ranglétrán. Egyik gépet adták ki a másik után, a befektetők fedezték a költségeket, de Jobs nem foglalkozott másokkal, még a mérnökök álláspontját is figyelmen kívül hagyta, ha a minőség érzetét veszélyeztette.

A sikerek ellenére Jobsot egyre kevésbé tolerálta a környezete. Hogy kontroll alá kerüljön, felvették mellé John Sculley-t, akit Jobs a következő kérdéssel csábította át gyanútlanul a Pepsitől: egész életedben cukros vizet akarsz gyártani, vagy inkább megváltoztatod a világot? Sculley elfogadta az ajánlatot, majd kirúgta a kezelhetetlen Jobsot. Hiszen Jobs a csapat tagjait folytonos kínzásoknak vette alá a maximális teljesítmény elérése érdekében: az éjszaka közepén hívott össze meetinget, faxolt át regény hosszúságú dokumentumokat, aztán reggel hétre új meetinget rendelt el. Ám miután Sculley kirúgta Jobsot, az Apple megindult lejtőn, és a kilencvenes évek közepére lényegében a csőd közelébe jutott.

Jobsot 1997-ben hívták vissza: 12 évnyi kihagyás után hozzálátott a munkához, hogy soha nem látott magasságokba emelje a vállalatot. Persze mit sem változott, és elővette kedvenc játékait, a kínzást, és a megfélemlítést. Legendás sztori, hogy visszatérése után az emberek egyszerűen nem mertek lifttel közlekedni az Apple székházban, mert ha együtt utaztak Jobsszal, jó eséllyel nem volt már állásuk, mire megérkeztek az emeletre. Jobs a rá jellemző fanatizmussal részt vett minden egyes terv kimunkálásában, ahol a kalligráfus múltja érvényesült is. Az OS X nevű operációs rendszer kidolgozásánál azt nyilatkozta, hogy olyan gombokat terveznek, amiket az emberek majd meg akarnak nyalni.

De Jobs nem csak a szoftverre, a hardverre is odafigyelt: 1998-ban bemutatta az 1984-es

Macintosh kései leszármazottját, az iMacet, amivel új fejezet kezdődött a társaság életében. Egyrészt felbukkant az „i” a termékek neve előtt, ami ott van a mai napig az Apple legsikeresebb termékein, másrészt a divatos, ötletes formatermivel visszatért a cég arra az útra, amiről 1985 után letért. Nem is adták olcsón a számítógépet, ami szintén szakítás volt a Jobs előtti korszaknak a hagyományaival, és ami a mai napig jellemző a cégre. Az Apple kezdett kimászni a gödörből. A ma már több mint 300 milliós eladott darabszámnál tartó iPod a tökéletes megtestesülése volt annak, ami az utóbbi évtizedekben elképesztő magasságokba repítette az Apple-t. Habár a hordozható zenelejátszó ötlete nem volt egyedi, a használata olyan kényelmesre, és egyszerűre sikerült, hogy a vásárlóknak nem kellett hosszasan tanulmányozni a kezelési útmutatót, és ezt szerették. It just works- ez az Apple jelmondata, és amit az mp3-lejátszóval vittek tőkélyre.

A legnagyobb sikert azonban az iPhone érte el. Voltak már korábban is érintés érzékeny telefonok, létezett az okosmobil kategóriája, voltak olyan piaci óriások, mint a Nokia, ezeket azonban egyetlen kézmozdulattal söpörte el az Apple, mikor 2007-ben bemutatta az iPhone-t. A recept ugyanaz volt, mint az iPod-nál: számos funkció hiányzott a készülékből, viszont ami végül belekerült, azt ezerszer egyszerűbb volt használni, mint korábban bármit. Annyira egyszerű volt vele netezni, emailezni, hogy aki Apple-mobilt vett, azonnal használni kezdte a funkciót. Az iPhone-nak óriási szerepe van abban, hogy a vállalatnak több mint 70 milliárd dollárja van készpénzben. De ugyanezt az utat járta be az iPad is, ami előtt számtalan tablet volt már a piacon, mára mégis az egész készülékcsoport színönimájává vált az Apple-brandje. És ezzel egyidejűleg megjelent az iTunes is, ami a legelterjedtebb Windows program lett, és ami a világ legnagyobb online zeneboltja lett, ahonnan a legtöbb legális dalt adják el a világon.

Ugyanakkor nem lehet megfedkezni a hype-ról sem, amivel az Apple bánik az összes piaci cég közül a legjobban. Úgy és annyi információ

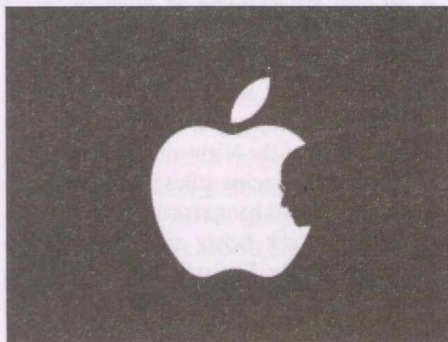
szívárog ki, amennyire szükség van: ha akarja, félvezeti, ha akarja, felizgatja a piacokat. A vállalat képes életérzést is eladni termékeivel, köszönhetően az exkluzív designnak, a minőségi anyaghasználatnak, az átlagosnál magasabb, de megfizethető árnak, és annak, hogy pontosan tudja, melyik filmbe kell elhelyezni (pontosabban melyikbe nem) az új terméket, és melyik sztár kezébe kell belenyomni a készüléket, hogy üssön. És persze ez idáig ott volt Steve Jobs, aki tornacipőjében, kopott farmerében, és fekete garbójában (feltűnt, hogy mindig így jelent meg nagy nyilvánosság előtt?) olyan előadásokat tartott, hogy csüngtek az emberek a szavain. Az Apple jobban függött vezetőjétől, mint bármelyik cég a világon. Ha a piacon úgy gondolták, Jobs egészségi állapota romlik, azonnal zuhanni kezdtek a részvények.

Így is történt 2011. augusztus 25.-i lemondását követően. Hosszas betegeskedés után átadta a vezérgazgatói székét Tim Cooknak. A cég rövid időre 25 milliárd dollárt veszített értékéből. A piacok akkor nyugodtak meg, amikor kiderült, hogy Tim Cook lesz az új irányító, aki úgy került a céghez, hogy képes volt elviselni Jobs embertelen viselkedését az állásinterjúknál, és aki szintén maga is kegyetlen, csak

nem kiabálásokkal, hanem mély hallgatással. Munkamániás, és lojális az Apple-höz. Így az új iPhone5 idején megjelenése már az ő nevéhez fűzhető. Az a bizonyos telefon, amely már előrendelésekkel elfogyott mind a világon, mind Magyarországon, és amelynek vásárlói – biztos vagyok benne – már rendelkeznek pár Apple termékkel. Hamarosan piacra dobják az iPad minit, és a szenzációként számon tartott iPodot is minden évben új designnal látják el. Nem kell félni, szerencsére mindig akad, aki tovább álmodja Steve Jobs álmait.

(Forrás: Elle Man 2012/1.)

KOVÁCS ANNABELLA

The Kinks és a brit invázió

Novemberi számunkban ismét egy kicsit elkalandozunk a múltba, hogy megidézzünk egy legendás brit együttest, a The Kinks-t. A brit invázió részeként érkeztek még a hetvenes éve közepén, nagyjából a Beatles-szel egy időben, és korszakalkotó zenéjükkel éppúgy hozzájárultak a könnyűzene fejlődéséhez, akárcsak a Beatles. Habár csillaguk fénye erősen megkopott a Beatleséhez képest, dalaik mind a mai napig tartogatnak kellemes meglepetéseket az avatatlantól.

A The Kinks hivatalosan 1964-ben alakult meg a Davies testvérpár – Ray és Dave – az észak-londoni Muswell Hillben. Stílusuk fiatalos, friss, és a korszakhoz képes újat jelentett. A dalaikban keveredik a rhythm and blues, a country és a folk, megspékelve egy cseppnyi rock and rollal.

A testvérpár már 1962-ben elkezdte a zenélgetést, és a középiskolájuk háza táján keresgéltek újabb tagok után. Az egyik legnevesebb próbálkozó a vokálra maga Rod Stewart volt, aki egyszer fel is lépett velük még ugyanabban az évben, csakhogy azután megalakíthassa a saját

együttesét, ami nem melleleg a helyi riválisa lett a „Davies bandának”.

Az első kislemezük ugyanakkor csak 1964-ben jelent meg, ami egy Little Richard szám, a Long Tall Sally-nak a feldolgozása volt. Sem ennek, sem a második lemezüknek nem volt sikere az angliai közönség előtt, ezért a lemezkiadó megfenyegette őket, hogy felbontja a szerződésüket, ha a harmadik kiadványuk se lesz sikeres. Ez a bakelit azonban nem volt más, mint a híres nevezetes You Really Got Me. A szám nagyot robbant Angliában, és pillanatok alatt első lett az Egyesült Királyság toplistáin, valamint az Egyesült Államokban is bejutott a Top 10-be.

A dal nagy hatással volt az Amerikai garage rock bandákra, úgy jellemezték, mint egyfajta alaprajza a hard rock és a heavy metal arzenáljának. Nem sokkal később, 1964 novemberében környékén kiadták egy következő single-t, az All Day and All of the Night-ot, amely folytatta az előző, kemény, rockos stílusát, erős gitárszó-lókkal és nagyszerű hangzással. Ennek a dalnak csupán a második helyig sikerült felkapaszkodnia a Királyság Toplistáin, de ugyanolyan népszerűvé vált az utókor számára, mint a You Really Got Me.

A banda első turnéjára 1965-ben került sor Ausztráliában és Új-Zélandon. Ezt követően

körbeutazták szinte az egész világot, végig turnézták Amerikát és Ázsiát is. Habár több botrány középpontjában is állt az együttes, és elcsattant egy két pofon a fellépéseken, a zenekar tagjai együtt maradtak továbbra is, és folytatták a lemezek gyártását, amelyek mindvégig a csúcson tartották őket. Olyan alap műveket tettek le az asztalra, mint például a Lola, Victoria vagy a Sunday Afternoon (vagy az I'm not like everybody else :P a szerk.). A számaik olyan változóak voltak akárcsak az időjárás, de ez nem minőségbeli ingadozásukat jelenti. Egyes dalok rendkívül líraiak, míg mások az erőteljesebb, rockos hangzás úttörői voltak.

Az Egyesült Államokban az együttes öt kislemeze került be a Top 10-be a Billboard slágerlistán, kilenc nagylemezük pedig a Top 40-ben szerepelt. Angliában tizenhét Top 20-as kislemezük és öt Top 10-es albumuk volt. Négy album lett aranylemez az USA-ban. A The Kinks számos elismerést kapott, köztük az Ivor Novello-díjat a „brit zene kivételes szolgálatáért”. 1990-ben a The Kinks négy eredeti tagját beiktatták a Rock and Roll Hall of Fame tagjai közé, 2005 novemberében pedig a UK Music Hall of Fame-be is beválasztották őket.

K.Á.

Koncertnapló Zágrárból

A legtöbb embernek van egy kiválasztott zenekara, vagy énekesé ami/aki a legközelebb áll a szívéhez. Ha szerencsénk van, akkor még együtt zenél a banda, vagy az előadó művész továbbra is vállal élő show-kat. Ebben az esetben pedig bármit megadnánk, hogy ha csak egyszer is egész életünkben, de láthassuk őket. Számomra ez az élmény augusztus 29-én megadatott, amikor is Anthony Kiedis, Flea, Chad Smith és Josh Klinghoffer – azaz a Red Hot Chili Peppers – pár perccel este fél tíz után kivonult a zágrábi Hipodrom színpadára és megmutatták mit is jelent az, hogy I'm with you!

Az egész úgy kezdődött, hogy a banda hosszú huza-vona után, de mégis összeállt, hogy tovább zenélhessenek. Habár jelentős érvágásnak tűnt, hogy John Frusciante kivált az együttesből, az új gitáros, Josh Klinghoffer mégis koncertről koncertre bizonyítja, itt bizony minőségi csere történt. Ennek az ifjú titánnak köszönhetően tovább élhetett a Chili, és elkészíthették új albumukat, az I'm with you-t. Habár a kritikusok fanyalogtak, és bevallom az én fülemnek is csak második-harmadik hallásra sikerült rájönnie, hogy ez bizony nem fércmunka lett.

Természetesen egy hazai koncert lehetősége szóba se jöhetett, mivel újfent nem sikerült hívni őket kicsiny hazánkba (valószínűleg Madonna, Rihannára és Lady Gagára sokkal nagyobb igény van itthon, mint a Red Hot Chili Peppersre...), így a legkézenfekvőbb helyszínre, Zágrábra esett a választás.

Ahogy közeledett augusztus 29., úgy fokozódott az én hangulatom is. Úgy számoltam vissza a napokat, mint a kigyerek, aki a Karácsonyt várja. Szerencsére az idő gyorsabban szállt el, mint a türelmem, így „pillanatok” alatt a Száva mellett találtam magam a zágrábi lóversenypályán, azaz a Hipodromnál. A kapunyitásra 16.30-kor került sor. Ekkor már nagyobb tömegek verődtek össze a beléptető kapuknál, de a tolongás és lökdösődés elmaradt, köszönhetően a szervezőknek. A jegyünk sajnos nem a Hot Pit-be szólt, hanem csak a mögé, de így is sikerült kiharcolnunk a lehetőségekhez mérten legjobb helyet, melyet majdnem három órás ácsorgással sikerült is megtartanunk.

Az esti programot egy angol elektro-metál valami kezdte, akik olyannyira jók voltak, hogy nem is pazarlom tovább rájuk a karakterszámot. Az este fő attrakcióját a 2Cellos nevű formáció (két srác csellóval, ahogy az a nevükből is kiderül) vezette fel, olyan számokkal, mint pl.: Smooth Criminal, Paradise City vagy Highway to Hell. Az utolsó számra már Chad is beugrott, és együtt zúzták el a Back

in Black-et, kellően megadva ezzel az alaphangot az utolsó felvonáshoz. Erre azonban várni kellett még majdnem egy órát, a tömeg már zúgolódott, mindenkinek fájt mindene a több órás várakozástól, de mégis kitartott mindenki. Aztán a Hot Pit egyszer csak felrobbant, és a sikolyok tengerévé vált, ahogy Flea, Chad és Josh elkezdte játszani a Monarchy of Roses brutálisan jó felvezetőjét. Amikor már csúcspontjára járták a bevezető jamet, egyszer csak megjelent Anthony, a szokásos turnéfelkészülésében és tizenéveseket meghazudtoló energiával végignyomta a majdnem kétórás koncertet. Flea, mint ügyeletes „showrunner” többször is vicces beszólásokkal szórakoztatta a közönséget, és bemutatta, hogy még ötven felett is tud kézen járni.

Az egész előadáson végig érződött, hogy nagyon odateszik magukat, és szívből-lélekből játszanak, teljesen kiszolgálva a nézősereget, már-már Slane Castle-i magasztalokba emelve a koncertet. Többször előfordult, hogy a közönség még Anthonynál is hangosabban énekelt, kiváltképp az egyik utolsó számuknál, amikor is 35000 ember egyszerre kezdte el, hogy: *Psychic spies from China...*

K.Á.

Tanulmányi ösztöndíj – fórum

*Kérdésed van a tanulmányi ösztöndíj kiszámításával kapcsolatban?
Elveszel az ösztöndíj-kalapok és sávok univerzumában?
Szeretnéd átlátni az átlagszámítás bűvös köreit?*

Gyere el a HÖK fórumára november 20-án 17 órára a Pólay terembe és választ kaphatsz kérdéseidre.

- Fontos tisztában lennetek kötelezettségeitekkel, jogaitokkal, erről részletesen beszámol a TVSZ, vagyis a Szegedi Tudományegyetem Tanulmányi és Vizsgaszabályzata.

- Azonban, ha nem szeretnétek bogarászni a szabályzatot, akkor forduljatok bátran a kari Hallgatói Önkormányzathoz!

Az egyik legfontosabb egyetemi juttatás a tanulmányi ösztöndíj, amiről nem árt tudnod néhány dolgot: hogyan kaphatod meg, mi szerint rangsorolnak, s mennyi összeg jár neked.

Kik is kaphatnak ösztöndíjat? A Szegedi Tudományegyetemmel hallgatói jogviszonyt létesített, államilag támogatott, teljes idejű képzésben részt vevő, azaz nappali tagozatos hallgatók, akik legalább egy teljesített félévvel rendelkeznek és az „ETR” szerint is „aktív” státuszúak.

Hogy mi alapján: Az ösztöndíjak megállapítása az adott félévet megelőző utolsó aktív félévben teljesített és az ETR elektronikus rendszerében rögzített tanulmányi eredmények (átlagai) alapján történik. Szigorú szabályokat követve az ösztöndíjak kiszámítását és az ehhez kapcsolódó technikai-ügyviteli jellegű feladatokat a Hallgatói Szolgálatató Iroda (HSZI) végzi el.

A kari Hallgatói Önkormányzat (HÖK) a tanulmányi ösztöndíj keret terhére a hallgatói juttatási szabályzatban meghatározott egyéb ösztöndíjat is megállapíthat, erről érdemes a HÖK honlapján vagy irodájában érdeklődni.

Kifizetés: A tanulmányi ösztöndíj kifizetése öt hónapon, azaz egy féléven át történik, adott félév októbertől következő félév februárig, illetve adott félév márciustól júniusig valamint szeptemberben, minden egyes esedékes hónap 10. napjáig.

A kifizetés – amit a HSZI, illetve a Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság intéz – banki átutalást követően a hallgató által megadott és az „ETR” elektronikus rendszerében rögzített bankszámlára történik.

Mi is az a bűvös ösztöndíj - kalap? A hallgatóknak szak, szakirány és/vagy előrehaladás mértéke szempontjából egységes kategóriát képező azon csoportja, amelynek révén a csoporton belüli egyes hallgatók tanulmányi eredményeik alapján egymással összehasonlíthatóak. Ez azt jelenti, hogy a „kalapba” bekerülők képezik a hallgatóknak azon részét, akik tanulmányi eredmény alapján jogosultak az ösztöndíjra.

A kiszámított tanulmányi ösztöndíjról ún. „ösztöndíjlista” készül, amely ösztöndíjkalapok szerinti lebontásban tartalmazza a tanulmányi eredményeket (átlagokat), az egyes tanulmányi eredmények (átlagok) alapján megállapított és kiszámított tanulmányi ösztöndíj mértékét (összegét) és azon hallgatók számát, akik részére a feltüntetett összegű tanulmányi ösztöndíjat megállapították.

Ha problémád adódott az eredménnyel...

Ha az „ETR” elektronikus rendszerében rögzített tanulmányi eredményeid (átlagai) vagy más, a tanulmányi ösztöndíj megállapításához szükséges adataid nem egyeznek meg a tényleges teljesítéssel (a tényleges állapottal), akkor a tényleges teljesítés (állapot) rögzítését a vizsgaidőszak zárását követő 14 napon keresztül a kari Tanulmányi Osztálynál (TO) kezdeményezheted.

Ezen túl, ha bármilyen adat megváltozik, amely befolyással lehet az ösztöndíj kiszámítására, azt jelezni kell a TO-n, így javítják az „ETR”-ben is. Ezt követően a HSZI-n kitölthető egy „javítási kérelem”, így – ha megalapozottnak véli- a HSZI módosíthat az ösztöndíj összegén, illetve a különbséget kiutalhatja.

Ha a „javítást” a HSZI nem fogadja el, „kifogásként” továbbítja elbírálás céljából az Egyetemi Hallgatói Juttatási és Térítési Bizottság felé, amely az irodát az elbírálásról tájékoztatja.

(Bővebb információ a www.ehok.u-szeged.hu oldalon találsz.)

Gyere el 2012. november 20-án 17 órára a Pólay terembe és tedd fel kérdéseidet a HÖK tisztségviselőinek, akik választ adnak a felmerülő problémákra.

L.F.

Az SZTE ÁJTK Karrier Iroda

2012. november 13-án 17:00 órai kezdettel

PARTNERTALÁLKOZÓT

szervez együttműködő partnerei és jogász hallgatók részvételével. A találkozó lehetőséget teremt a jogász hivatásrendek képviselői és a hallgatók közötti közvetlen információcserére. Az Iroda felkérését elfogadva a következő előadókat, résztvevőket köszönhetjük:

- Dr. Cseh Attila, a Szegedi Törvényszék elnökhelyettese
- Dr. Hámori Attila, a Szegedi Ítéltábla elnökhelyettese
- Dr. Kertész József, a Szegedi Ügyvédi Kamara elnöke
- Dr. Kopcsányi Katalin, a Szegedi Közjegyzői Kamara elnökhelyettese
- Dr. Polner Eörs, a Csongrád Megyei Kormányhivatal főigazgatója
- Dr. Varga Mihály, rendőrségi alezredes, rendőrségi főtanácsos, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálatának vezetője

A partnertalálkozó moderátora Dr. Görög Márta, egyetemi docens

Vendégeink előadásukban kitérnek majd a pályakezdő diplomásokat érintő, munkaerő-piaci elhelyezkedésre vonatkozó elvárásokra, szemléltetik a kiválasztás folyamatának egyes lépcsőit.

A rendezvény célja, hogy a Jogi Kar hallgatói tájékozódjanak a végzés utáni alternatívákról, tisztában legyenek a diploma megszerzése utáni elhelyezkedési lehetőségekkel, feltételekkel, s ennek ismeretében már egyetemi éveik alatt is tudatosan, célirányosan készüljenek a jövőbeli megmérettetésre. ☺

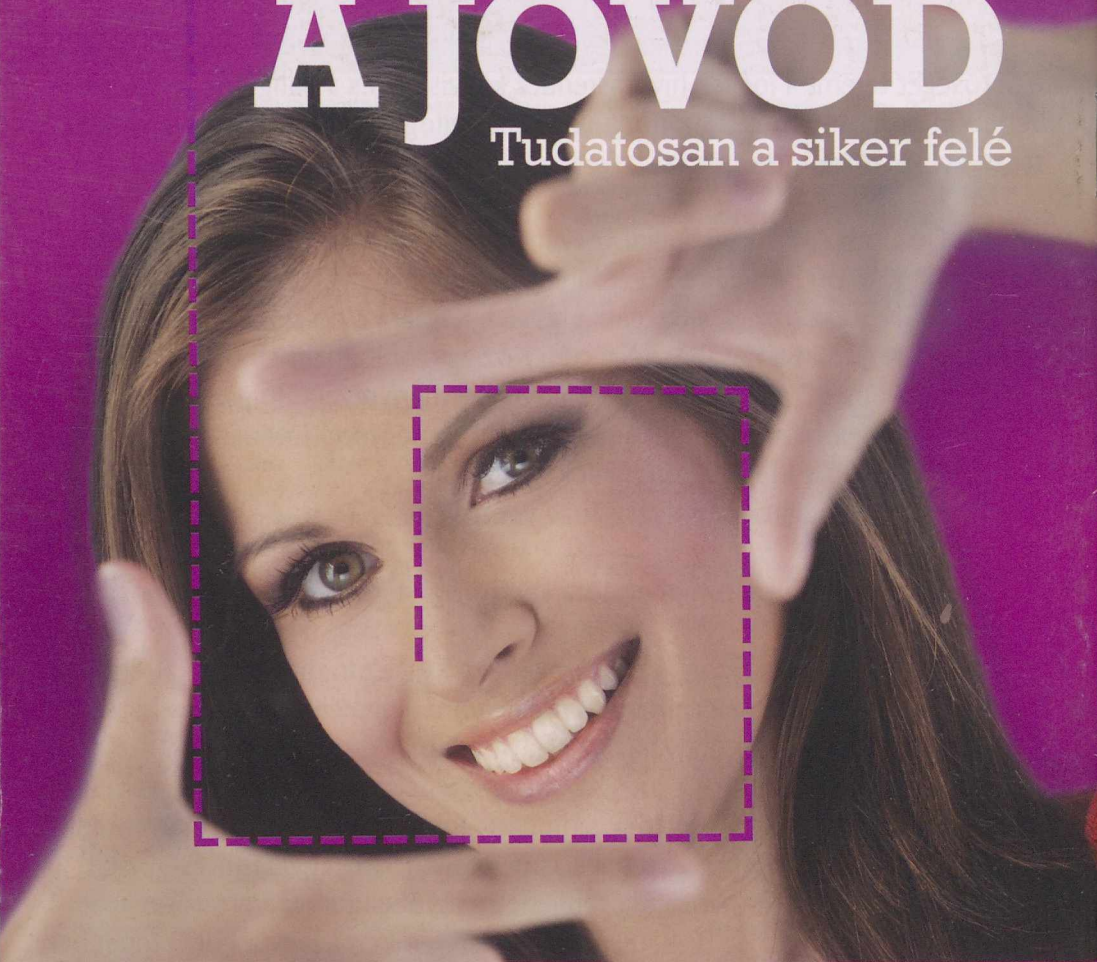
A Partnertalálkozó az SZTE ÁJTK Kari Tanácsteremben avagy a Pólay teremben kerül megrendezésre az előzetesen regisztrálók létszámától függően.

Regisztráció e-mailben: info@szteajtkkarrier.hu (jelentkezési határidő: 2012. november. 9.)

Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar Hallgatói Önkormányzat
6720 Szeged, Tisza Lajos krt. 54.
Tel./fax: (62) 544-208
<http://www.ajtkhok.hu>
info@juris.u-szeged.hu

FÓKUSZBAN A JÖVŐD

Tudatosan a siker felé

2%-OS KAMATTAL A DIPLOMÁDÉRT!
DIÁKHITEL2

Utolsó hiteligénylési határidő a félévben: december 17.
Hiteligénylés csak Diákhitel Direktén keresztül!

DIÁKHITEL
A jövőt most írod